

മുകുളം

MAGAZINE

C.B.H.S.S. VALLIKUNNU

MALAPPURAM

താളുകളിലൂടെ

Page no:

1.	SOLITUDE IS HORRIBLE	3
	AFRA. AT.(9-E)	
2.	Drawing -ANSHIDA SAHEED M.K (8 – C)	7
3.	OPENS THE DOOR OF MAGIC BY READING	9
	ANANYA C (8- F)	
4.	ചിലങ്ക - റിദ സൈനബ്. ടി (9 E)	10
5.	Drawing - ANSHIDA SAHEED M K	14
6.	പ്രകൃതിക്ഷോഭവും മാനവസമൂഹവും	15
	ദീപ്തി. ഇ. വിനോദ് (8-D)	
7.	Drawing- FATHIMA MUSHRIFA (8 – F)	19
	Drawing- RUDHRA. C (8 – E)	

SOLITUDE IS HORRIBLE

It was a dark room. He couldn't understand what just happened. It happened all of a sudden. This year people were very frustrated as the rain was late. My parents who were farmers were so tensed as the only mean of money for our family was agriculture. There were totally twelve members in my family and it was very difficult for my parents to feed every one.

It was a bright day. Our village is situated on the Ranga Mountain. It was beautiful. It had everything needed for the villagers. Most of the villagers were farmers. They were curiously waiting for the rain.

The rain started suddenly. Peacock started to dance and the villagers were so happy like they had reborn. The rain was heavy. It was like diamonds falling from the sky. Children enjoyed it to their last strength. Hearts of villagers overjoyed.

They say it is the gift of God. But the danger was waiting for capturing us. Rain have not stopped. It's raining continuously. We had a sudden shock when we knew that last night our neighbourhood village just faded away from sight just like mist.

Some of us leaved our village in fear. But we decided to stay there. As my parents were not ready to leave our house and our farmland. It was more important for them. But when I look back, I should have forced them to leave. But it's too late.

As usually I wake up that day too. But it was totally different. I couldn't even recognise where I am. Some people say that it was my luck. But I would say that it was my unluckiness. Like the neighbour village our village was also wiped out by the land slide. Everything was over. I don't know how I just survived. When I got up and moved away the stones in front of me, I could see the sun smiling mysteriously . I

looked for my beloved family. But I couldn't see any one. The only room which hadn't collapsed in the entire village was mine. All the others were under many feet of soil. There were no one over there. I cried loudly but only the almighty could here it. It rained again. I entered in to the room which was half broken for shelter. The bridges were broken in many near by areas so fire forces and police couldn't reach here and save me. In the middle of these soil and broked bricks I stood without any food and water why did god left only me....

This thought of me lead to get out of this soltitude and loneliness. There were nothing to eat and I was starving. I satisfied my thirst by collecting rain water. But it was not enough. I searched around the village for anybody to talk with alas! Found a thin and injured dog.

I need anybody to share my loneliness and feelings and I shared it with the dog. I named him Rocky. I cared about him. He could only walk very slowly. It had been two days since everything happened and there were none coming for rescue. I cried a lot and my eyes had turned while how i couldn't just stand up right. I was starving

like the fire. The only relief was Rocky. Now too I have hope that anyone will come. Everything is gonna change and I thought of the story Robinson Crusoe. It was one of my favourite. It was fully unconscious. I thought that everything had finished.

It had been three and half days. I found that solitude was the most horrible word in the dictionary..... Drops of water fell on my cheeks. Suddenly I woke up. God had given answer to my questions. I was surrounded by thousands of people. There were police and fire force around me. The neighbour who fled away from the village recognised me. They called 'John'.... Are you ok.....Thank god .One of the said that a street dog helped the police to find me. I suddenly remembered of Rocky. He barked slowly to show the affection. We were fed nicely. I got back my energy and was concerned of my family.

Fire force founded my father first. But he didn't need oxygen any more. Tears rolled over my cheeks. Like father each one of eleven members were found. But there was one remaining my mom.....

When the excavator slide a arge wall . I found here critically injured. But she was alive. It was enough for me. I hugged her so tightly that I would not leave her any more.....The next day brought a new ray of hope for me, my mom and Rocky.....

AFRA. AT.(9E)

ANSHIDA SAHEED M.K (8 – C)

OPENS THE DOOR OF MAGIC BY READING

Reading is an important thing that in our daily life. Reading is a basic tool in living of a good life. We celebrate reading on June 19. It is the day that the birth of P.N.Panikkar, Reading has only advantages. A good reader's life is full of with pleasure. We can explore more about reading.

As we said above reading leads a good and a better beautiful life. There are many advantages for reading. When a child opens the magical door of reading he can't stop reading because reading gives pleasure and makes our mind free from tensions. Anybody can't break the wall of reading. Let's see how reading gives us pleasure.

By reading books we enter into the world of knowledge and when we read a novel we enter into that world and mingle with the characters in that story. In that time our all tensions and our all worries go away. All the readers have an anxious to

know the next incident that happened there. So many books also make me like that mood. Especially the 'Aadu jeevitham' book wrote by bennyamin and the 'Alcamist' book written by Paulo coylo. I love these books. It take me into which it is still happening. So many poets also said about reading Let's identify.

Many poems and stories where released about reading. I like the word of malayalam poet kunjunni mash. In his words we can correctly concluded the importance of reading he said that we grow when we read and “when we didn't read also we grow. But when we read we can hold the either world and we can hold the either world and we can grow as we wish but when we didn't read we can't grow as our wish”. This words gave much importance in our daily life. Now let us check the advantages of read.

It can't be finish that the advantages of reading because reading gives that much importance reading makes our mind free and from tensions. It also make our mind happy. Happiness is the main tool to reduse diseases that comes against our body. So reading makes resist against disease. There have lot much importance in our daily life. Reading can control the appearance and character of the persons the main thing is it gave knowledge to all. The poets said that reading is the basic tool against diseases. It can either make a person good and it takes the reader to the world of knowledge. It brings us high as we do. We get the ideas for fighting and writing and

story. By reading a person can value their own circumstances and can make others better. Reading is the pile of knowledge. In each book each page can make each one better and each page has anything to say. Now let us check how important reading has.

Nowadays reading has much importance. Because all the employers are attracted to the Gulf and American countries. In each time and each one had the ability to read and had the power to take any concepts easily as catching main points. It reduces the stress. Help us to know much about the things happening around the world. Reading is the basic tool in living a good life when we don't have to read it will be the same to become a servant so don't become a servant of anyone, go high.

ANANYA C (8- F)

ചിലങ്ക

അമ്മ.....! മോളട്ടിയുടെ ആർത്തനാദം
 ആ പ്രദേശം മുഴുവൻ
 കിടിലംകൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് മുഴങ്ങി.
 പക്ഷേ അതുകേട്ടുകൊണ്ട് ഓടിയത്താൻ
 ആ പ്രദേശത്തെ നാട്ടുകാർ ആരും
 ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തൻറപൊന്നുമോളുടെ
 വിളികേട്ട് അമ്മ പോലും ഓടി വന്നില്ല.

എന്തിനാ വിളിച്ചതെന്ന് സ്നേഹത്തോടെ ചോദിച്ചില്ല. പക്ഷേ....പക്ഷേ....അങ്ങ്
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അമ്മ വിളികേൾക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം

മോളട്ടിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മയുടെ ചേതനയറ്റ ശരീരത്തിൽ അല്ല ചേതനയറ്റ മണക്കുന്ന ഒരു വലിയ മാംസപിണ്ഡത്തിലൂടെ മോളട്ടി ഒന്ന് കൈയോടിച്ചു. താൻ ആദ്യമായി ചിലങ്കയിട്ട് കാണാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ച അമ്മ പക്ഷേ....മോളട്ടിക്ക് താങ്ങാൻ ആയില്ല. മോളെ മാറ് ഇനി അമ്മവരില്ലാന്ന് അറിയാലോ സാരമില്ല ഞങ്ങളെല്ലാമില്ലേ മോൾക്ക് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് ഒരു നീല വസ്ത്രധാരികളായ ചിലരിൽ നിന്ന് ഒരാൾ ഓടി വന്ന് മോളട്ടിയെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ചേതനയറ്റ ആ ശരീരത്തിൽനിന്നും മാറ്റി. വേണ്ട അമ്മേനെ കൊണ്ടോവേണ്ട വേണ്ട, ഞാനുംണ്ട് അമ്മേന്റെ കൂടെ. മാറി നിൽക്ക് എന്നൊക്കെപറഞ്ഞുകൊണ്ട് മോളട്ടി അവിടെ കൂടിനിന്നവരെ തട്ടിമാറ്റിക്കൊണ്ട് മുന്നിലേക്ക് വരാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ തന്റെ മുന്നിലൂടെ ഒരു കിടക്കയിൽ കിടത്തിക്കൊണ്ട് ആംബുലൻസിൽ കയറ്റി കൊണ്ടുപോകുന്നത് കാണാനേ കഴിഞ്ഞൊള്ളൂ. കുഞ്ഞിനെ തിരിച്ച് ക്ലാസിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊള്ളൂ എന്ന് ആരോ പറഞ്ഞതായി അവൾ കേട്ടു. വേണ്ട , ഞാൻ വരുന്നില്ല എന്ന് ശഠിച്ച അവളെ "വൈകുന്നേരം അമ്മയെ കൊണ്ടുവരും അപ്പം കാണാലോയെന്ന് അരികത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരാൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ദൂരെയുണ്ടായിരുന്ന ജീപ്പിലേക്ക് അവളെ അവർ കൊണ്ടുപോയി". തനിക്ക് എല്ലാമായിരുന്ന തന്റെ അമ്മ ഇനിയുണ്ടാവില്ലായെന്നു അവൾക്ക് വിശ്വസിക്കാനായില്ല. എന്നാലും ആ ദിവസം രാവിലെ തന്നെ അമ്മ അമ്പലത്തിൽ പോയി കുറിയമായി വന്ന് അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ചാർത്തിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു അമ്മയ്ക്ക് വരാൻ കഴിയില്ല, എന്നാലും മോൾ പോയ്ക്കോ, പോയി നന്നായി കളിക്ക് ന്റെ കുട്ടിയെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കും. തൃശ്ശൂരിലേക്കുള്ള രാവിലെത്തെടയിനിന്ന് അവളും ടീച്ചറും വണ്ടി കയറി,

സംസ്ഥാനസൂൾ കലോത്സവത്തിന്. പിന്നെ ഒരു ദിവസം അവിടെ താമസിക്കേണ്ടി വന്നു. അല്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് പോകാമായിരുന്നു എന്റെ അമ്മയുടെ കൂടെ.....അവൾ നെടുവീർപ്പിട്ടു. ആ നെടുവീർപ്പിൽ ഇനിയുള്ള നാളുകളിലെ ഭയാനകരം കൂടിയിരുന്നില്ല. അന്ന് മേക്കപ്പിട്ട ചിലങ്കയണിഞ്ഞ് നൃത്തവേഷമണിഞ്ഞ അവൾ സ്റ്റേജിൽ കയറി. ഇതുവരെ ഞാൻ കളിച്ച നൃത്തം ഒന്നും കാണാനാവാതെ ഈ തവണ കാണണമെന്ന് അതിയായി ആഗ്രഹിച്ച അമ്മക്ക് രണ്ടു ദിവസം മുൻതന്നെ പനി തുടങ്ങിയിരുന്നു. കർട്ടൻ ഉയരുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നെ അമ്മയെ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു. കർട്ടൻ ഉയർന്നപ്പോൾ ഒന്നും നോക്കാതെ അവൾ കളിച്ചു.സദസ്സ് ഒന്നടങ്കം കയ്യടിച്ചു. കൂടെ വന്ന അധ്യാപകർ അടിപൊളിയെന്ന് കൈകൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിച്ചു. അനൗൺസ്മെന്റ് വന്ന ഭരതനാട്യം യു പി വിഭാഗം ഒന്നാംസ്ഥാനം മാളവിക. കൂടെ വന്ന അധ്യാപിക അവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അഭിനന്ദിച്ചു. സ്കൂളിലെ എല്ലാവരെയും അമ്മയെയും വിളിച്ച് പറഞ്ഞു. വൈകുന്നേരത്തെ ട്രെയിൻ അവർക്ക് കിട്ടിയിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഒരു ഹോട്ടൽ മുറിയിൽ റൂമെടുത്ത് താമസിച്ചു. പിറ്റേന്ന് പുലർച്ചെ ടീച്ചർക്ക് ഫോൺ കോൾ വന്നു . കോളെടുത്തതും ടീച്ചറുടെ മുഖം ഇരുണ്ട് വന്നതും അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. വാ മോളെ നമുക്ക് വേഗം പോകാം ഒരു അത്യാവശ്യകാര്യം ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. അധ്യാപികയും അവളും വേഗം തയ്യാറായി അടുത്ത ട്രെയിനിൽ കയറി. തന്റെ സ്കൂളിന് മുമ്പിലായിരുന്നു ടീച്ചർ തന്നെ കൊണ്ടുവന്നത്. പക്ഷേ സമയം എട്ട് മണിയാകുന്നതിനുമുമ്പ് അവിടെ കുട്ടികൾ മാത്രമല്ല പോലീസുകാരും നാട്ടുകാരും മറ്റെല്ലാവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. മോളെ

മാളവിക്കെ ശാരദപോയി കൊച്ചേ..... എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടും വെള്ളപോക്കത്തിൽ നിന്നും ഭാഗ്യംകൊണ്ട് മാത്രം രക്ഷപ്പെട്ട നാണവേടത്തി ഓടി വന്നു അവളെ കെട്ടിപിടിച്ചു. മനസ്സാകെ ഇടിഞ്ഞ് തമർന്നതുപോലെ അവൾക്ക് തോന്നി .

ശാരദയുടെ വീടിന്റെ മേൽക്കൂരവരെ വെള്ളാത്രേ....ഒന്നും കാണാൻപോലും ഇല്ല. മോളെ ക്യാമ്പ് എത്തി. മോൾ എന്താഇരിക്കുന്നത്. വണ്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നയാളുടെ ചോദ്യം കേട്ട് അവൾ ഇറങ്ങി. ദേ ശാരദേന്റെ മൃതദേഹം എത്തിയിട്ടോ. എന്ന ശബ്ദം കേട്ട് അവൾ തന്റെ മാറോട് അമർത്തിയിരുന്ന ചിലങ്കയെടുത്ത് പുറത്തേക്ക് പാഞ്ഞു. അമ്മയുടെ അടുത്ത് നിന്ന് കൊണ്ട് അവൾ തന്റെ ചിലങ്കയണിഞ്ഞ് ആടി. പക്ഷേ അന്നേരം കൈയടിക്കാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പകരം ഓരോ തുള്ളി കണ്ണീരായിരുന്നു

റിദ സൈനബ്. ടി (9 E)

ANSHIDA SAHEED M K (8 – C)

പ്രകൃതിക്ഷോഭവും മാനവസമൂഹവും

ഭൂമി നമുക്ക് കനിഞ്ഞ് നൽകിയ വരദാനമാണ് പ്രകൃതി. പ്രകൃതി നമ്മുടെ സമ്പത്താണ്. അതിൻ ധാരാളം മരങ്ങളും പുളകളും മലകളുമുണ്ട്. അങ്ങനെ നമ്മുടെ അമ്മയായ പ്രകൃതി ഒരു അതുഭുതമാണ്. പ്രകൃതിയുടെ ഈ മനോഹാരിത നശിപ്പിക്കുന്നത് നമ്മളാണ്. പ്രകൃതിയെ നമ്മൾ ഉപദ്രവിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് അത് നമ്മളെ തിരിച്ചും ഉപദ്രവിക്കുന്നത്. പ്രകൃതി മലിന്യമാക്കുന്നത് നമ്മളാണ്. പ്രകൃതിയെ നമ്മൾ എത്ര ഉപദ്രവിച്ചാലും നമ്മുടെ അമ്മയെ പോലെ അത് നമ്മളെ തിരിച്ച് ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. പക്ഷേ നമ്മൾ പരിധികൾ വിടുമ്പോൾ പ്രകൃതിക്ക് വേറെ വഴിയില്ലാതെയാകും. പ്രകൃതി തിരിച്ചടിക്കുന്നത് പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങളിലൂടെയാണ്. പ്രളയം, മലയിടിപ്പിൽ , ഉരുൾപൊട്ടൽ, വരൾച്ച എന്നിവയൊക്കെയാണ് പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങൾ ഈ തിരിച്ചടികൾ നമ്മേ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കും . പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങൾ വരുമ്പോൾ നമ്മൾ ഭൂമിയെ കുറ്റം പറയും. നമ്മൾ ഭൂമിയോട് ചെയ്യുന്ന അനീതികളൊന്നും ആരും പറയില്ല. മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന കുറ്റത്തിന് ബലിയാടാകുന്നത് പാവം മൃഗങ്ങളാണ്. ഒരു കുറ്റവും ചെയ്യാതെത്തന്നെ അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഭൂമിയോട് ഈ അനീതികളൊക്കെ ചെയ്യുമ്പോൾ ഭൂമി നമ്മുടെ അമ്മയാണ് എന്ന കാര്യം മറക്കുന്നു. ഭൂമിയെ

നമ്മൾ നശിപ്പിക്കുമ്പോൾ കൂടെ നശിക്കുന്നത് നമ്മളാണെന്ന് നമ്മൾ മനപൂർവ്വം മറക്കുന്നു.

പണ്ട് കാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ന് അതില്ല. ഇന്ന് മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും ശത്രുക്കളാണ്. ആ ശത്രുത ഉണ്ടാക്കിയത് പുതിയതലമുറക്കാരായ നമ്മളാണ്. പണ്ട് കാലങ്ങളിൽ ധാരാളം മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുമായിരുന്നു മനുഷ്യർ. പുതിയ തലമുറക്കാർ മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്നില്ല. സാരമില്ല പക്ഷേ അവർ പഴയ തലമുറക്കാർ വച്ച് പിടിപ്പിച്ച മരങ്ങൾ വെട്ടിനശിപ്പിക്കുന്നത് നല്ലതിനല്ല. പ്രകൃതിയെ സ്പോഹിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ പുതിയതലമുറയിൽ ഉണ്ട്. പക്ഷേ മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്ന തെറ്റിനെ ഇവരും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു പ്ലാറ്റ് നിർമ്മിക്കാൻ വേണ്ടി നമ്മൾ നൂറുകണക്കിന് മരങ്ങൾ വെട്ടി നശിപ്പിക്കുന്നു. പാടങ്ങളിൽ മണ്ണിട്ട് മൂടി നമ്മൾ വീട് വെക്കുന്നു. മലകൾ ഇടിച്ച് നികത്തി നമ്മൾ കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നമ്മൾ പ്രകൃതിയാകുന്ന മാതാവിനെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയെ ഇങ്ങനെ നമ്മൾ ഉപദ്രവിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞ രണ്ട് വർഷവും പ്രളയം വന്നത്.

2018 ൽ പ്രളയം വന്നത് അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു. ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം, കൊച്ചി ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ആയിരുന്നു 2018 ൽ പ്രളയം വന്നത്. ഈ പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവനും പൂർണ്ണമായും മുങ്ങിപ്പോയി. ഇവിടുത്തെ വീടുകളും കെട്ടിടങ്ങളും മുഴുവൻ മുങ്ങി. ആയിരക്കണക്കിന് കർഷകരുടെ കൃഷിയിടങ്ങളിലും വെള്ളം കയറി. പ്രളയത്തിൽ വീട്ടിൽ നിന്ന് മാറി താമസിച്ച ആളുകൾ വീടുകളിലേക്ക് കയറുമ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അതിദയനീയമായിരുന്നു. വീടുമുഴുവൻ ചളിയിൽ മുങ്ങി. വീട്ടിനുള്ളിലെ എല്ലാ ഇലക്ട്രോണിക്സ് ഉപകരണങ്ങളും കോടായി. വീടെല്ലാം വൃത്തിയാക്കി താമസിച്ച് തുടങ്ങുമ്പോൾ ഓരോരുത്തരും ഇനിയൊരു പ്രളയത്തിന് നൂറ് വർഷം കഴിയുമല്ലോയെന്ന സമാധാനത്തിലായിരുന്നു

എല്ലാമലയാളികളുടെയും പ്രതീക്ഷകൾ തെറ്റിച്ച് കൊണ്ട് രണ്ടാംവർഷവും പ്രളയം പെയ്തിറങ്ങി. മഴയെക്കാളാധികം ഉരുൾപ്പൊട്ടലിലും പുഴകൾ കവിഞ്ഞൊഴുകിയതും കാരണമാണ് ഒരുപാട് ആളുകൾക്ക് ജീവൻ നഷ്ടമായത്. കഴിഞ്ഞ പ്രളയത്തിൽ 243

ആളുകളും ഈ വർഷത്തിൽ 105 ആളുകളാണ് മരണപ്പെട്ടത് . കേരളത്തിൽ പ്രളയം വരുമ്പോൾ എല്ലാ മലയാളികൾ ഒന്നിച്ച് കൈപിടിച്ച് ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ച് കയറി. നമ്മൾ രണ്ട് പ്രളയത്തേയും അതിജീവിച്ചു. ഇത്രയും കാലം ജാതിയും മതവും രാഷ്ട്രീയവും പറഞ്ഞ് തെറ്റിപ്പിരിഞ്ഞവർ ദുരിതാശ്വാസക്യാമ്പുകളിൽ ഒരു പാത്രത്തിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ഒരു പായയിൽ കിടന്നുറങ്ങുകയും ചെയ്തുകാഴ്ചകൾ കാണാം. പ്രളയത്തിൽ എല്ലാ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ ഭൂമിയെ മാത്രം കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല. ഈ പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങളുടെയും ഒരു പ്രധാനകാരണം മനുഷ്യരാണ്. രണ്ട് തവണ പ്രളയം വന്നിട്ടും നമ്മൾ പഠിച്ചില്ല. നമ്മൾ വീണ്ടും ഭൂമിയോട് അനീതിചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുകയാണ്. നമ്മൾ പ്രകൃതിയെ ഉപദ്രവിച്ചില്ലെങ്കിൽ അത് നമ്മളെ തിരിച്ച് ഉപദ്രവിക്കില്ല. ഇങ്ങനെപ്പറയുമ്പോൾ എല്ലാവരും വിചാരിക്കും ഞാൻ മാത്രം നന്നായിട്ട് കാര്യമില്ലല്ലോയെന്ന് . ആദ്യം നമ്മൾ നന്നാവണം എങ്കിലേ വീടുനന്നാവൂ, എങ്കിലേ രാജ്യം നന്നാവൂ.

ആരെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്തട്ടെയെന്ന് വിചാരിച്ച് ഇരുന്നിട്ട് കാര്യമില്ല. ആ മാറ്റം എന്തുകൊണ്ട് നമുക്ക് നടത്തിക്കൂടാമെന്ന് വിചാരിക്കണം. നമ്മൾ തുടങ്ങിയാൽ അത് ഏറ്റ് പിടിക്കാൻ ഒരുപാട് ആളുകളുണ്ടാകും. ആദ്യം നമ്മൾ ധാരാളം മരങ്ങൾ വെച്ച് പിടിക്കണം. മരങ്ങളുടെ വേരുകൾ മണ്ണൊലിച്ച് പോകുന്നതിൽ നിന്ന് തടയാൻ സഹായിക്കും. മരം മുറിക്കാതിരിക്കാൻ പരമാവധി ശ്രമിക്കുക. ഒരു മരം മുറിക്കുമ്പോൾ വേറെയെവിടെങ്കിലും ഒന്ന് വെച്ച് പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ഒരു മരത്തിൽ നിന്ന് ആയിരം തീപ്പെട്ടിക്കൊള്ളികൾ നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷേ ഒരു തീപ്പെട്ടി കൊള്ളിക്കൊണ്ട് ആയിരം മരങ്ങൾ നശിപ്പിക്കാനും കഴിയും അത് ചെയ്യാതെയിരിക്കുക. പിന്നെ, പുഴകളിൽ പാഴ്വസ്തുക്കൾ കൊണ്ട് പോയി തള്ളാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക പുഴ മലിനമാക്കരുത് . പുഴയിലെങ്കിൽ ഡാമുകൾ ഇല്ല. ഡാമുകൾ ഇല്ലെങ്കിൽ വൈദ്യുതി ഇല്ല. വൈദ്യുതിയില്ലാതെ നമ്മൾക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല. പണ്ട് കാലത്ത് ഒരു വീണ്ടിയിൽ കുറേആളുകൾ ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് പോകുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ന് ഒരു വീട്ടിൽ നിന്ന് വേറെ വേറെ വണ്ടിയിൽ ഒരേ സ്ഥലത്തേക്ക് ആളുകൾ പോകുന്ന

കഴിയുന്നത്രയും കാർ, ബൈക്ക് ഇങ്ങനെത്തെ വാഹനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ബസ്, തീവണ്ടി,സൈക്കിൾ ഇങ്ങനെയുള്ള വാഹനങ്ങളിൽ യാത്ര ചെയ്യുക. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നമുക്ക് പുകയുടെ ശല്യം കുറയ്ക്കാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നമുക്ക് വെള്ളം, മണ്ണ്, വായു എന്നിവയുടെ മലിനീകരണം കുറയ്ക്കാൻ സാധിക്കും.

മണ്ണും,വെള്ളവും വായുവും ഇല്ലാതെ നമുക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല. നമ്മൾ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ഇവയോക്കെ മലിനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭൂമിയെ സ്വന്തം അമ്മയായി കരുതി വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കുക. ഭൂമിയില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് നിലനിലപ്പില്ല എന്ന് കൂടി ഓർക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. ഭൂമിയെ വേദനിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ അത് തിരിച്ചും വേദനിപ്പിക്കില്ല. ഓരൊരുത്തരും ഇനി ഭൂമിയോട് അനീതി കാണിക്കില്ല എന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യണം . നമ്മൾ വിചാരിച്ചാലെ ഭൂമിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയുകയൊള്ളൂ.....

ദീപ്തി. ഇ. വിനോദ്

8.D

FATHIMA MUSHRIFA (8 – F)

RUDHRA. C (8 – E)

